

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 743
din 17.12.2014**

Dosar nr.: 583/2014

Petiția nr.: 6557/03.10.2014

Potent: C.V.

Reclamat:

Obiect: suspendarea contractului individual de muncă al petentului urmare a trimiterii în judecată pentru săvârșirea de infracțiuni, măsură dispusă doar împotriva petentului, deși în aceeași situație s-au regăsit și alte persoane, față de acestea din urmă nefiind luată acesată măsură

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. C.V., adresa

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Potentul, având funcția de șofer, se consideră discriminat deoarece contractul său individual de muncă a fost suspendat urmare faptului că petentul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni, în timp ce alți colegi, chiar și condamnați cu suspendare pentru anumite infracțiuni, nu le-a fost suspendat contractul individual de muncă.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 6557/23.10.2014 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.11.2014. Prin citație a fost invocată, din oficiu, *exceptia de necompetență materială* a Consiliului Național pentru

Combaterea Discriminării, acesta neputând analiza aspectele invocate de petent, competența în speță revenind instanței de judecată.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Petentul arată că a lucrat ca șofer timp de 9 ani în cadrul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluției din Decembrie 1989 și în data de 20.03.2013 contractul său individual de muncă a fost suspendat deoarece petentul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003.

4.2. Petentul precizează că angajatorul avea posibilitatea, nu obligația, de a dispune suspendarea contractului individual de muncă în situația în care angajatul este cercetat pentru niște infracțiuni care sunt incompatibile cu funcția deținută, iar măsura suspendării trebuia să fie luată în condiții extraordinare. Petentul arată că faptele pentru care era cercetat nu au nicio legătură cu activitatea sa de conducător auto.

4.3. Petentul afirmă că unui alt coleg cercetat în același dosar cu privire la aceleași fapte i-a fost suspendat contractul individual de muncă 4-5 luni mai târziu, iar altei angajate, condamnată cu suspendare pentru fapte incompatibile cu funcția deținută, nu i-a fost suspendat sau desfăcut contractul individual de muncă deloc. Petentul consideră aceste aspecte ca fiind o discriminare la adresa sa.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare reprezentată de suspendarea contractului individual de muncă al său urmare a trimiterii în judecată pentru săvârșirea de infracțiuni, măsură dispusă doar împotriva petentului, deși în aceeași situație s-au regăsit și alte persoane, față de acestea din urmă nefiind luată acesată măsură.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care

sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.4. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Urmare analizării aspectelor sesizate, potrivit art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, *excepția de neкомпetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere că, în speță, competența revine instanței de judecată.

5.7. Colegiul director ia act de excepția de neкомпetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată în cauză și se pronunță în sensul admiterii acestei excepții deoarece, raportat la obiectul plângerii ce vizează suspendarea contractului individual de muncă al petentului urmare a trimiterii în judecată pentru săvârșirea de infracțiuni,

măsură dispusă doar împotriva petentului, deși în aceeași situație s-au regăsit și alte persoane, față de acestea din urmă nefiind luată acesată măsură, competentă să analizeze și să decidă este doar instanța de judecată, în niciun caz Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu;
2. o copie a hotărârii se va trimite petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Bertzi Theodora – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Lazăr Maria – membru

Panfile Anamaria – membru

Stanciu Claudia Sorina – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.